

Homes, homenets i homenasos

A tothom li ha passat en algun moment de sentir-se buit, en adonar-se que algú, desapercebut fins aleshores, l'ha deixat. I és en aquell instant, quan comença a descobrir la vàlua d'aquells petits detalls que, plegats, defineixen la veritable talla d'aquell singular personatge.

Pot semblar estrany a certs lectors assidus del nostre Butlletí que dediquem aquest número 57 monogràficament a Jaume Vidal Alcover, fill de Manacor i de professió poeta, dramaturg, narrador, columnista, assagista, professor i mestre. Hom pensarà que la raó per la qual el C.E.A. ha pres aquesta decisió, ve motivada per motius de similituds de caràcter lingüístic entre el nostre municipi i el personatge en qüestió. Res d'això no és cert.

Hi ha persones que per la seva forma d'ésser, tarannà, carisma, tenen el do de captivar la gent del seu entorn. Desde l'any 1973, en què el Jaume estableix la seva residència a Tarragona, per motius professionals, entra en contacte amb el món cultural de la ciutat i l'entorn. Aquest fet originà un sentiment d'affecte vers el nouvingut. Alcover, i concretament diferents membres del C.E.A. contacten amb ell i s'inicia un vincle de relacions molt intenses, que portà a una col·laboració conjunta en diferents activitats. Ja el

1974, Jaume Vidal Alcover col·laborà amb l'Aplec de sardanes del Remei amb un poema que va ser inclòs en el programa de mà. El 1977 va ser membre per primer cop del jurat del premi de poesia Antoni Isern. Posteriorment, va ser membre de tots els jurats de premis literaris convocats pel C.E.A.

Des de la tasca docent va trametre l'entusiasme pel coneixement de la literatura, especialment la catalana. Molts autors contemporanis van ésser analitzats i divulgats en el transcurs de la seva carrera professional. Nosaltres no som qui ha de donar la justa mesura de la seva vàlua, però ens creiem en el deure de correspondre-hi homenajant la seva personalitat i la seva obra.

L'objecte d'aquest pòrtic no és pas el de justificar un butlletí, que pot portar a un cert desconcert, però sí el de clarificar certs aspectes. Serveixi, doncs, d'aclariment.

C.E.A.